

การศึกษาความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

A Study of Anxiety in English Speaking of the Second Year Students in Faculty
of Education, Valaya Alongkorn Rajabhat University
under the Royal Patronage

วารารณ วราธิพร¹ สายัณห์ วงศ์สุรินทร์² อรุณฯ สมประสิทธิ์³ ภัทรพรรณ พรหมคช³ พูนพชร ทัศนะ³

Varaporn Varatiporn¹, Sayan Wongsurin² Oranuch Somprasit³ Pattarapan Promkhot³
and Phoonphachara Thatsana³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู จำนวน 30 คน เครื่องที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ ดัดแปลงมาจาก Foreign Language Classroom Anxiety Scale ของ Horwitz et al (1991) ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ข้อมูลส่วนบุคคล และแบบวัดความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงในเนื้อหาและวิเคราะห์หาความเที่ยง มีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบัท เท่ากับ 0.82 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษา มีความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก คือ ยินดีที่ต้องเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมเป็นพิเศษ มีความประหม่า หากต้องพูดภาษาอังกฤษโดยไม่ได้เตรียมตัว รู้สึกหัวใจเต้นแรง ตัวเย็นเมื่อรู้ว่ากำลังจะถูกเรียกให้พูดภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียน รู้สึกกังวลอย่างมากเมื่อถูกเรียกให้ตอบคำถามเป็นภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ : ความวิตกกังวล ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

¹อาจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, Teacher Dr. Faculty of Education Valaya Alongkorn Rajabhat University Under the Royal Patronage

²อาจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามมกุฏราชวิทยาลัย, Teacher Dr. Faculty of Education Mahamakut Buddhist University, Mahavajiralongkorn Rajavidyalaya Campus

³อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, Teacher Faculty Of Education Valaya Alongkorn Rajabhat University Under the Royal Patronage

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: wendy1960_9@hotmail.com

รับเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2561 แก้ไข 18 มีนาคม 2562 ตอรับเมื่อ 20 มีนาคม 2562

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the anxiety in speaking English of 30th year students who studied English for Teachers, Faculty of Education, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage. The research instrument was a questionnaire on anxiety in English Speaking adapted from the Foreign Language Classroom Anxiety Scale of Horwitz et al. (1991) which comprised of two sections: demographic data and English speaking anxiety scale. The questionnaires were tested for validity and reliability. The Cronbach alpha reliability coefficients was 0.82. The statistic analyzed the data with Percentage, Mean, Standard Deviation. The research found that students were anxious to speak English, in that, at the high level, they were willing to learn more English, having a nervousness to speak English without preparation, their heart beating faster when being called to speak English in front of class, and they were very concerned when being called to answer questions in English.

Keywords : Anxiety, English speaking skill

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษนับว่ามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อสังคมโลกในศตวรรษที่ 21 และในโลกอนาคต เนื่องจากเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการเรียนรู้ การสื่อสาร การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และความรู้ในสาขาต่าง ๆ (อารีย์ มีแจ้ง และคณะ, 2554) เป็นการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ให้อยู่ร่วมกัน ด้วยความเข้าใจ โดยมีภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง รวมทั้งพัฒนาด้านการศึกษา เศรษฐกิจ สังคม การเมืองและเทคโนโลยี ตลอดจนสามารถถ่ายทอดเอกลักษณ์และวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของประเทศนั้นไปสู่ประชาคมโลก (ทัญชัย เยี่ยมสวัสดิ์, 2559) ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษามาโดยตลอด กระทรวงศึกษาธิการจึงประกาศโครงการ English Speaking Year ในปีพุทธศักราช 2555 ดังนั้นหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องเริ่มให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารมากขึ้น ด้วยเหตุที่ภาษาอังกฤษเป็นบันไดให้ก้าวไปสู่ความสำเร็จและเชื่อมสู่ประชาคมโลกในการติดต่อสื่อสารกับทุกประเทศทั่วโลก

ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาจึงมุ่งหวังให้นิสิต นักศึกษามีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในระดับดี แต่ผลจากการเรียนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา ยังไม่เป็นที่น่าพอใจเนื่องจากความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาอยู่ในขั้นต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญต่อการสื่อสาร และเป็นทักษะที่นักศึกษาไทยมีปัญหามากที่สุด

(Tribolet, 2012; Sarkis, 2012) จากการศึกษาของ อติศา เตียว และคณะ (2547) ระบุถึงสาเหตุและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย คือ นักศึกษาไทยใช้ภาษาแม่เป็นหลัก โอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารนั้นมีไม่มากนัก ที่สำคัญโดยอุปนิสัยของคนไทย เป็นคนไม่กล้าแสดงออก ขี้อาย จึงเกิดความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ สาเหตุส่วนใหญ่มาจากปัจจัยด้านตัวผู้เรียนเป็นหลัก นักศึกษาที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู เกิดความวิตกกังวลต่อการเรียนวิชานี้มาก เนื่องจากนักศึกษาต้องใช้ทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อให้เกิดทักษะในการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจนจิรา ชัยปาน และคณะ (2556) พบว่า ระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าว ส่งผลให้นักศึกษากลัวว่าจะสอบไม่ผ่านรายวิชาที่ต้องมีการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ประจำหลักสูตรในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ อีกทั้งเป็นอาจารย์สอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู ได้พบปัญหาดังกล่าวในชั้นเรียนและเล็งเห็นความสำคัญของปัญหาการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู จึงสนใจศึกษาความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อศึกษาความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาเป็นแนวทางในการวางแผนแก้ไขปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษ

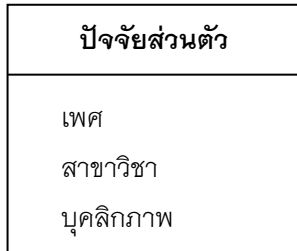
และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาให้ประสบผลสำเร็จตลอดจนเป็นแนวทางด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

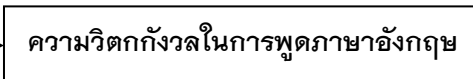
เพื่อศึกษาความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การทำวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 9 สาขาวิชา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจงนักศึกษาที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู จำนวน 30 คน ประกอบด้วย สาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 18 คน สาขาวิชาการศึกษาศรีมวัย จำนวน 12 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สาขาวิชา บุคลิกภาพ
2. แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ ซึ่งดัดแปลงมาจาก Foreign Language Classroom Anxiety Scale ของ Howrwitz et al (1991)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 30 คน โดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า เพศชาย จำนวน 4 คน คิดเป็น ร้อยละ 13.3 เพศหญิง จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 86.7 สาขาวิชาการศึกษาศรีมวัย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 ภาษาไทย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 และบุคลิกภาพ กล้าแสดงออก จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 ไม่กล้าแสดงออก จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 63.3

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ตาราง 1 ข้อมูลแสดงสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อที่	สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เพศ		
	1. ชาย	4	13.3
	2. หญิง	26	86.7
2	สาขาวิชา		
	1. ภาษาไทย	18	60
	2. การศึกษาปฐมวัย	12	40
3	บุคลิกภาพ		
	1. กล้าแสดงออก	11	36.7
	2. ไม่กล้าแสดงออก	19	63.3

ตาราง 2 ความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ

ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความวิตกกังวล
1. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่มั่นใจเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	3.70	0.95	มาก
2. ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลอย่างมากเมื่อถูกเรียกให้ตอบคำถามเป็นภาษาอังกฤษ	3.90	0.95	มาก
3. ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลเมื่อไม่เข้าใจในสิ่งที่อาจารย์กำลังพูดภาษาอังกฤษ	3.36	0.99	ปานกลาง
4. ข้าพเจ้าเกิดอาการเครียดหากสอบไม่ผ่านวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู	3.90	0.75	มาก
5. แม้ว่าข้าพเจ้าจะซักซ้อมการพูดภาษาอังกฤษมาอย่างดีแต่ก็ยังรู้สึกวิตกกังวล	3.56	1.13	มาก
6. ข้าพเจ้าจะรู้สึกวิตกกังวลอย่างมาก ๆ ที่อาจารย์ผู้สอนแก้ไขข้อผิดพลาด	3.00	1.08	ปานกลาง
7. ข้าพเจ้ารู้สึกใจเต้นแรง ตัวเย็นเมื่อรู้ว่ากำลังจะถูกเรียกให้พูดภาษาอังกฤษหน้าชั้น	3.90	0.99	มาก
8. ข้าพเจ้ารู้สึกท้อใจเมื่อไม่เข้าใจประโยคบางประโยคที่อาจารย์พูด	3.53	0.73	มาก
9. ข้าพเจ้ารู้สึกวิตกกังวลและกระวนกระวายจนลืมสิ่งที่ข้าพเจ้าเคยเรียนรู้มาหากต้องพูดในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย	3.76	1.04	มาก
10. ข้าพเจ้ามักจะวิตกกังวลว่าเพื่อนนักศึกษาคนอื่นจะพูดภาษาได้ดีกว่าข้าพเจ้า	3.36	1.27	ปานกลาง
11. ข้าพเจ้าจะรู้ประหม่าหากต้องพูดภาษาอังกฤษโดยไม่ได้เตรียมตัวล่วงหน้า	4.36	0.80	มาก
12. ในช่วงไม่กี่ภาษาอังกฤษข้าพเจ้ารู้สึกเครียดเมื่อต้องตอบคำถามที่ไม่ได้เตรียมตัวล่วงหน้า	3.76	0.97	มาก
13. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายตัวที่ต้องพูดภาษาอังกฤษต่อหน้าเพื่อน ๆ	3.60	0.96	มาก
14. เมื่อข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าข้าพเจ้ามักจะลืมสิ่งเตรียมมาพูด	3.80	0.96	มาก
15. ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลสับสนเมื่อทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียน	3.50	1.00	ปานกลาง
16. ข้าพเจ้ายินดีที่ต้องเรียนภาษาเพิ่มเติมเป็นพิเศษ	4.43	0.67	มาก
*17. ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่าเพื่อนบางคนทำไมจึงรู้สึกเบื่อกับการเรียนภาษาอังกฤษ	3.06	0.94	ปานกลาง
*18. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกกังวลเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ	2.96	1.18	ปานกลาง
*19. ข้าพเจ้ามีความมั่นใจเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียน	2.70	0.98	ปานกลาง
*20. ข้าพเจ้ารู้สึกสบายใจเมื่อมีโอกาสพูดคุยกับชาวต่างชาติ	3.03	1.03	ปานกลาง
*21. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกกังวลที่ใช้ภาษาอังกฤษในการอภิปรายกลุ่ม	2.63	0.88	ปานกลาง
*22. ข้าพเจ้าชอบมีส่วนร่วมในการอภิปรายกลุ่มที่ใช้ภาษาอังกฤษ	2.90	1.06	ปานกลาง

ตาราง 2 (ต่อ)

ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความวิตกกังวล
*23. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกสนุกกับพูดภาษาอังกฤษเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม	3.50	0.97	ปานกลาง
*24. ข้าพเจ้าไม่กังวลที่จะใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแสดงความคิดเห็นอย่างไม่เป็นทางการ	2.90	1.02	ปานกลาง
*25. ข้าพเจ้ารู้สึกผ่อนคลายขณะที่พูดภาษาอังกฤษกับคนที่เพิ่งรู้จัก	2.66	0.95	ปานกลาง
*26. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกกังวลเมื่อใช้ภาษาอังกฤษกับคนที่คุ้นเคย	3.03	1.21	ปานกลาง
*27. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกกังวลว่าจะพูดผิด หรือถูกกับการสอบพูดภาษาอังกฤษ	2.46	1.00	น้อย
28. ข้าพเจ้ารู้สึกเครียดกับการสอบพูดภาษาอังกฤษ	3.90	1.09	มาก
*29. ข้าพเจ้าเตรียมตัวในการสอบพูดภาษาอังกฤษมาอย่างดี	3.53	0.89	มาก
*30. ข้าพเจ้าไม่กังวลว่าจะพูดผิดขณะพูดภาษาอังกฤษ	2.60	0.89	ปานกลาง
รวม	3.37	0.39	ปานกลาง

* เป็นข้อความทางลบและมีการปรับการให้คะแนนเป็นทางบวกแล้ว

จากตาราง 2 พบว่า ความกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.37$ และ $S.D. = 0.39$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 14 ข้อ มีความวิตกกังวลสูงสุด คือ ข้อที่ 16 ข้าพเจ้ายินดีที่ต้องเรียนภาษาเพิ่มเติมเป็นพิเศษมาก ($\bar{x} = 4.43$ และ $S.D. = 0.67$) รองลงมาอีก 3 อันดับ คือ ข้อที่ 11 ข้าพเจ้าจะรู้สึกประหม่าหากต้องพูดภาษาอังกฤษโดยไม่ได้เตรียมตัวล่วงหน้า ($\bar{x} = 4.36$ และ $S.D. = 0.80$) ข้อที่ 28 ข้าพเจ้ารู้สึกเครียดกับการสอบพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 3.90$ และ $S.D. = 1.09$) และ ข้อที่ 7 ข้าพเจ้ารู้สึกใจดีแน่น ตัวเย็นเมื่อรู้ว่ากำลังจะถูกเรียกให้พูดภาษาอังกฤษหน้าชั้น ($\bar{x} = 3.90$ และ $S.D. = 0.99$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 15 ข้อ และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย 1 ข้อ คือ ข้าพเจ้ามีความวิตกกังวลว่าจะพูดผิดหรือถูกในการสอบพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 2.46$ และ $S.D. = 1.00$)

อภิปรายผล

ผลการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ พบว่า ความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้เรียนมองว่าตนเองจะต้องเรียนภาษาเพิ่มเติมเป็นพิเศษอย่างมาก รู้สึกประหม่าหากต้องพูดภาษาอังกฤษโดยไม่ได้เตรียมตัวล่วงหน้า เครียดกับการสอบพูด รู้สึกใจดีแน่น

ตัวเย็นเมื่อรู้ว่ากำลังจะถูกเรียกให้พูด และรู้สึกกังวลสับสนเมื่อทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของเจนจิรา ชัยปาน และคณะ (2556) พบว่า ผลการวิจัยระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก คือ นักศึกษา รู้สึกประหม่าที่ต้องพูดภาษาอังกฤษโดยไม่ได้มีการเตรียมตัวล่วงหน้า และรู้สึกเครียดกับการสอบพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งความกังวล (Anxiety) เป็นความรู้สึกชนิดหนึ่งที่ไม่สบายใจ จะออกมาในรูปของความกลัว (Fear) เช่น กลัวการสอบ กลัวสอบตก ซึ่งการกลัวแบบนี้ก่อให้เกิดความไม่สบายใจ อาจเกิดขึ้นก่อนหรือหลังสถานการณ์ที่บุคคลนั้นต้องประสบ อาจเกิดขึ้นได้จากสิ่งเร้าทั้งภายนอกและภายใน เช่น ค่านิยม ความเชื่อ ส่วนความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ ระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานศึกษาของ ปิยนุช อุตมเกียรติสกุล (2559) ที่ว่า นักศึกษามีความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษในสิ่งที่อาจารย์ผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษในการสอน ไม่สนุกกับการพูดภาษาอังกฤษกับกิจกรรมกลุ่ม กังวลว่าเพื่อนคนอื่นจะพูดภาษาอังกฤษได้ดีกว่า

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจัดอบรมเกี่ยวกับการเอาชนะความรู้สึกวิตกกังวล และส่งเสริมให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
2. ควรมีการศึกษาถึงปัญหาอุปสรรคและวิธีการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักศึกษา เพื่อส่งเสริมทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษให้แก่นักศึกษาไทย

เอกสารอ้างอิง

- เจนจิรา ชัยปาน และคณะ. (2556). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ชั้นปีที่ 4*. ภาคนิพนธ์ ศศ.บ. สงขลา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา.
- ทัญชัย เขี่ยมสวัสดิ์. (2559). ความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ: องค์ประกอบ ผลกระทบ และแนวทางแก้ปัญหา. *วารสารสุทธิปริทัศน์*, 30(95), 1-12.
- ปิยนุช อุดมเกียรติคุณ. (2559). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเอกชน จังหวัดปทุมธานี*. การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 3 ก้าวสู่ทศวรรษที่ 2 บูรณาการวิจัยใช้องค์ความรู้สู่ความยั่งยืน. นครราชสีมา: วิทยาลัยนครราชสีมา.
- อดิศา เตียว และคณะ. (2547). *โครงการข้อมูลพื้นฐานเพื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษาในภาคใต้*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย.
- อารีย์ มีแจ้ง และคณะ. (2554). การวิจัยเพื่อประเมินการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์*, 12(2), 17-31.
- Horwitz, E. K., Horwitz, M. B., & Cope J. A., (1991). *Foreign language classroom anxiety*. In E. K. Horwitz, & D. J. Young (Eds.), *Language anxiety : From theory and research to classroom implications* (pp. 27-36). Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall, Inc.
- Sarkis, R. (2012). Using Cognitive Strategies to Improve English Speaking Skill and Self-confidence. *American Journal of Education Sciences*, 2(4), 19-23.
- Tribolet, S. (2012). Using Cognitive Strategies to Improve English Speaking Skill and Self-confidence. *American Journal of Education Sciences*, 2(3), 36-40.